

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9791** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. А. С. чрез адв. М. от САК, против Решение № 20171964 от 02.08.2021г. по НАХД № 3129/2020г. на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав, с което са преквалифицирани посочените в Наказателно постановление № 20-4332-001392/11.02.2020г. по описа на СДВР, нарушения и НП е потвърдено.

Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Твърди се, че СРС е постановил съдебното си решение, като не е разгледал, не е обсъдил и не е анализирал всички относими по делото обстоятелства, вследствие на което е достигнал до неправилен извод за правилност и законосъобразност на обжалваното пред него НП. Касаторът излага аргументи, че въззивният съд не е взел предвид, нито е коментирал аргументите, наведени в жалбата. Искане се отмяна на решението и потвърденото с него НП. В съдебно заседание лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски съгласно представен списък.

Ответникът- СДВР, отдел "ПП", редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и моли същата да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XVI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 19.09.2019г., около 10:00ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Р. В. управлява л.а. „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] . По същото време по [улица]жалбоподателят А. С. управлява лек автомобил „Нисан К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , последният завил надясно по [улица]с посока на движение към [улица]. Р. В. завил на ляво и също се включил в движението по [улица]с посока на движение срещуположна на тази на автомобила на касатора-жалбоподател. Пред храм „Преображение Г.“ имало паркиран микробус в лентата за движение, по която се движел и автомобил „Нисан“. За да продължи автомообилът „Нисан“ заобиколил микробусът, като при извършване на тази маневра, навлязъл в противоположната лента за движение, в която в същото време се движел св. В. с управлявания от него автомобил „Ф.“, рег. [рег.номер на МПС] , но имало недостатъчно разстояние между движещите се превозни средства, поради което настъпил лек удар между тях, от който били засегнати задна броня, заден ляв калник и джантата на автомобила на св.В., след което напуска мястото на ПТП и не изчаква пристигане на компетентните органи на МВР.

На място е попълнена декларация от участника в ПТП свидетеля В., изготвена е скица и е попълнен протокол за ПТП № 1731381/19.09.2019г., където е съобщен марката, модела и рег.номер на автомобила, причинил ПТП-то.

Въз основа на полицейски доклад от същата дата е изпратена призовка до собственика на л.а. „Нисан К.“ - [фирма], представлявано от С., последният да се яви на 17.01.2020г. в сградата на ОПП – СДВР. При явяването си на определената дата, С. попълнил писмена декларация, в която изложил обстоятелствата по произшествието.

С оглед изложеното на 17.01.2020г. св. Е. П. на длъжност мл.автоконтрольор към СДВР, ОПП, съставил и връчил на С. АУАН АА 631452/17.01.2020г. Контролните органи приели, че С. е нарушил чл.44, ал.2 от ЗДвП, и на основание чл. 179, ал. 2 вр., ал. 1, т. 5, предл. 5 . от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 (двеста) лева; както и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Съдът е посочил, че санкционираното лице се е възползвало от възможността, предоставена му по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

Гореизложената фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на свидетелски показания, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Приел е, че при издаване на АУАН и

обжалваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Районният съд е валидно и допустимо, но по същество е неправилно.

Съображенията затова са следните:

Жалбоподателя в жалбата си и в подробни писмени бележки пред районният съд е изложил доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Твърди се, че АУАН е издаден извън тримесечния срок по чл.34, ал.1, изр.2 от ЗАНН. С обжалваното решение СРС е приел, че този срок не е изтекъл, тъй като датата на откриване на нарушителя е 17.01.2020г. когато последният се е явил в СДВР, отдел пътна полиция.

Съгласно цитираната норма „Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението...“. Следователно, тримесечният срок за съставяне на АУАН се отнася, както за случаите, когато едновременно с откриване на нарушението се открива и неговия извършител, така и за случаите, когато към момента на констатиране на нарушението, неговият автор е неизвестен, с ограничението, че в последния случай, АУАН може да се състави в тримесечен срок от установяване авторството на нарушението, но не по-късно от изтичането на 1 година от извършването на нарушението, съответно две години - за митнически данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения. Срокът започва да тече от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Нарушителят се счита открит, когато на административно наказващият орган са станали известни всички факти, свързани с реализирането на административно-наказателната отговорност. В настоящият случай на 19.09.2019г., когато на място е дошъл полицейския служител е извършена проверка на случая и по подадените данни от Р. В. е установено, че с лек автомобил „Нисан К.“ с рег. [рег.номер на МПС] е извършено процесното ПТП. От този момент всички необходими данни за извършено нарушение и негово авторство са били на разположение на актосъставителя, който е следвало да състави АУАН в срок до 19.12.2019г. За контролните органи не са били налице обективни причини за забавяне, като тяхното бездействие е довело като последица до пропускане на законоустановения срок за започване на производството. От приложената административно-наказателна преписка е видно, че до собственика на л.а. „Нисан К.“ - [фирма], е изпратена призовка /л.8/ едва през м.януари 2020г. за явяването на 17.01.2020г. в сградата на ОПП – СДВР, въпреки че собствеността на автомобила е била известна с изготвената докладна записка от полицейския служител посетил произшествието. С призовката е поискано данни за водача управлявал лек автомобил „Нисан“ с [рег.номер на МПС] на 19.09.2019г. около 10,00 часа на територията на [населено място]. Липсват каквито и да било доказателства водачът да е търсен по-рано и да са правени опити за откриването му.

В случая не е бил съобразен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за започване на административнонаказателното производство, доколкото собственикът на автомобила е бил известен още към деня на ПТП-то, когато пострадалият е посочил марката,

модела и регистрационният му номер, с който е причинено същото.

Тълкуването на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН води до извод, че употребеният там съюз "или" при определянето на давностните срокове указва, че при изтичане на който и да било от двата установени там давностни срока - тримесечен от откриване на нарушителя, или съответно едногодишен от извършване на нарушението, административнонаказателно производство не се образува. В тази насока следва да се има предвид, че едногодишният срок започва да тече от датата на извършване на нарушението, но тогава, когато нарушителят не е бил известен към момента на извършването му и следва да бъде открит. В случая, към момента на съставяне на АУАН, срокът по чл. 34, ал. 1, пр. 1, алт. 1 е бил нарушен, с оглед на което е неприложима императивната разпоредба на чл. 34, ал. 1, пр. 1, алт. 2 от ЗАНН.

Изложеното обоснова извод за неправилност на решението на въззивния съд, което налага неговата отмяна. Незаконосъобразно се явява и обжалваното пред районния съд наказателно постановление, предвид изложените по-горе мотиви за изтекла давност за образуване на административно-наказателно производство, поради което същото следва да бъде отменено.

Предвид изтеклия давностен срок за образуване на административнонаказателно производство безпредметно е обсъждането по същество на вменените нарушения по ЗДвП.

С оглед изхода на спора на касатора се следват направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение за двете инстанции, за които се претендира в съдебно заседание. Предвид представеният списък на разноските от касатора следва да се осъди СДВР да заплати на А. А. С. заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 360.00 лева за правна защита и съдействие по НАХД № 3129/2020г. по описа на СРС и адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева за правна защита и съдействие пред настоящата инстанция.

Водим от горното, Административен съд София-град, Х.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20171964 от 02.08.2021г. постановено по НАХД № 3129/2020г. на Софийски районен съд, НО, 102-ри състав.

ОТМЕНЯ НП № 20-4332-001392/11.02.2020г. на Началник група към СДВР, отдел ПП, с което А. А. С. за нарушение на чл.44, ал.2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2 вр., ал. 1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 (двеста) лева; и за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. А. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.7, направените от него разноски за двете инстанции в настоящето производство в размер на 660,00 лева, от които 360.00 лева, представляващи заплатеното адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие по НАХ дело № 3129/2020г. по описа на СРС и 300,00 лева адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.